

Een nalatige vader

Moody vertelt over een vader die op een zondagmiddag in het veld was gaan wandelen met zijn kleine kind, maar omdat het zo vreselijk warm was, ging hij lekker in de schaduw onder een boom liggen. Zijn kleintje rende heen en weer om wilde bloemen te plukken. Dan kwam hij vertellen hoe fijn hij het vond. Na een tijdje was de vader in slaap gezakt en ondertussen dwaalde zijn kleine jongen al hoe verder van hem af.

Toen hij wakker werd was zijn eerste gedachte: "Waar is mijn kind?" Hij keek overal rond, maar zag hem nergens. Hij schreeuwde zo hard hij kon en hoorde alleen de echo. Hij rende naar een heuvel, keek rond en riep opnieuw, maar er kwam geen reactie. Daarna keek hij naar beneden in een nabij gelegen bergkloof. Daar zag hij zijn kleine, lieve kind verongelukt tussen de struiken op een rots. Hij haastte zich naar beneden waar hij het levenloze lichaam van zijn kind oppakte en tegen zijn borst drukte. Hij beschuldigde zichzelf dat hij de moordenaar was geweest van zijn kind. Hij had hem niet beschermt tegen de gevaren. Toen hij sliep was zijn arme kind over de overhangende rots gerend en naar beneden gestort.

Welk een treurig beeld is dit van veel ouders, van veel christenen, die hun kinderen of elkaar niet beschermen tegen de gevaren en verleidingen van een boze samenleving. Zij liggen rustig te slapen, terwijl hun kinderen ongewaarschuwd en onverwachts over een akelige afgrond in een bodemloze put storten. Te laat komen zij erachter dat zij hun kinderen hadden moeten waarschuwen en tegenhouden. Hoe gemakkelijk laten mensen elkaar verloren gaan? Om verloren te gaan hoeven wij geen moeite te doen, dat gaat vanzelf.

Door nalatigheid van de ouders mislukken veel kinderen. Dan komen ze terecht in de goot of in de gevangenis en uiteindelijk gaan ze voor eeuwig verloren.

"Wie een van deze kleinen die in Mij geloven, ergert, het ware hem beter dat een molensteen om zijn hals gedaan ware en dat hij in de zee geworpen ware." Markus 9:42

"Weer de tucht van den jongen niet. Als gij hem met de roede zult slaan, zal hij niet sterven. Gij zult hem met de roede slaan en zijn ziel van de hel redden." Spreuken 23:13-14